

FÓRMULA MAGISTRAL

Enric I. CanelaCATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR.
FACULTAT DE BIOLOGIA DE LA UB

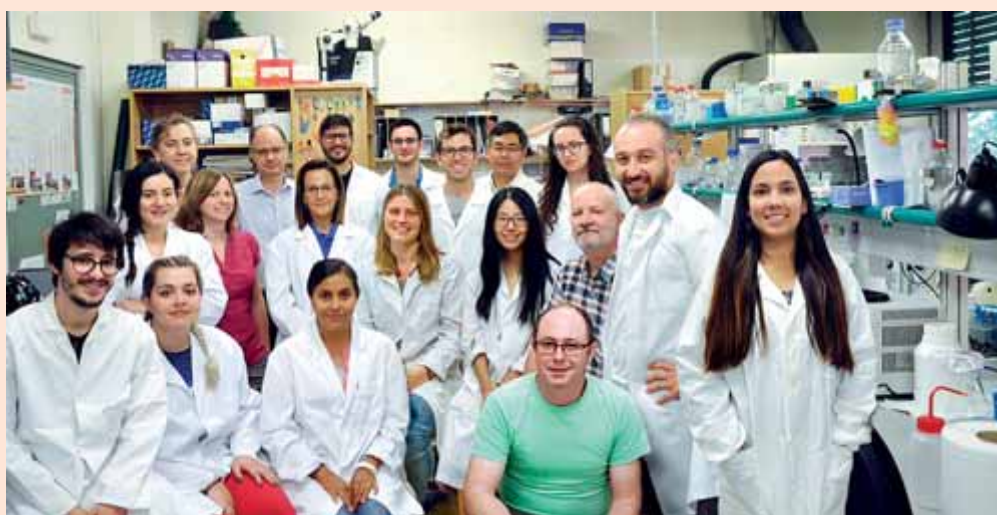
TRAVES A LES PRÀCTIQUES UNIVERSITÀRIES A L'EMPRESA

La reforma dels plans d'estudi de les carreres universitàries iniciada el 2007 i feta amb l'objectiu d'adaptar el sistema universitari espanyol a l'Espai Europeu d'Educació Superior té aspectes positius.

Va crear el grau, la majoria de quatre cursos (240 crèdits), que substituïa les clàssiques titulacions de llicenciat, diplom, arquitecte, arquitecte tècnic, enginyer i enginyer tècnic. Entre les previsions del legislador hi havia la de fomentar la mobilitat internacional dels estudiants amb el reconeixement dels crèdits cursats en una altra universitat i la possibilitat d'introduir pràctiques externes, que podien arribar a un curs sencer (60 crèdits) per completar la formació dels estudiants en un entorn més favorable per adquirir les competències necessàries per a la seva ocupació posterior. També obligava a fer un treball de final de grau (TFG) per avaluar les competències associades al grau, que podia ocupar fins a una cinquena part del curs (entre 6 i 12 crèdits). Per aquestes pràctiques i pel TFG els alumnes paguen la matrícula corresponent.

Cada universitat i, dins d'aquestes, cada grau, ha seguit un camí particular per aconseguir, en la mesura del que és possible, la màxima mobilitat internacional i l'adquisició de competències professionals dels estudiants.

Les combinacions habituals són fer una part dels crèdits col·laborant: 1) en tasques de recerca dels grups de la mateixa universitat; 2) en algun grup d'un centre de recerca no universitari; 3) en una universitat o centre de recerca estranger; 4) en una empresa relacionada amb l'àmbit del grau; i 5) com-

Un grup de recerca d'investigadors de l'ICREA, a la Universitat de Lleida. ARXIU

“**Tots els estudiants universitaris menors de 28 anys tenen una assegurança escolar obligatòria, per la qual paguen una taxa d'1,12 euros, amb una cobertura relativament similar a la que presta el sistema de seguretat social als treballadors. Explícitament, l'assegurança escolar també cobreix les pràctiques en empreses i, naturalment, al si de les universitats. A més, la majoria dels estudiants estan dins la cobertura de la seguretat social dels pares i tutors legals**

binant les anteriors. Sempre supervisats per un tutor professor universitari. Aquests crèdits han de ser avaluats, i en el cas del meu centre, ho fa un tribunal format per tres professors.

Aquesta formació, allunyada de la classe teòrica o pràctica típiques, molt ben valorada, és, evidentment, formació no remunerada pròpia dels plans d'estudi i no una feina. No hauria de ser confosa amb les anomenades beques de col·laboració, sense caràcter acadèmic, que tenen un cert caràcter laboral i per les quals els estudiants reben una petita remuneració.

El 28 de desembre passat, el govern espanyol va aprovar el Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per a la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació. La disposició addicional cinquena indica que les universitats o entitats acollidores han de cotitzar a la seguretat social per aquestes pràctiques. El pagament l'haurà de realitzar l'empresa o l'entitat acollidora o la universitat.

Tots els estudiants universitaris menors de 28 anys tenen una assegurança escolar obligatòria, per la qual paguen una taxa d'1,12 euros, amb una cobertura relativament similar a la que presta el sistema de seguretat social als treballadors. Explícitament l'assegurança

escolar també cobreix les pràctiques en empreses i, naturalment, al si de les universitats. A més, la majoria dels estudiants estan dins la cobertura de la seguretat social dels pares i tutors legals.

Aparentment, aquesta disposició no pretén la protecció de l'estudiant i sí un augment de la recaptació. Petites modificacions legislatives podrien millorar les prestacions.

INDIGNACIÓ DELS RECTORS. Els rectors de les universitats han mostrat gran indignació per aquesta mesura absurda, de la qual no saben res, i sembla que, després de l'allau de crítiques, el govern espanyol no l'aplicaria fins al curs 2019/20. S'ha compromès a analitzar-la. Queda un tràmit parlamentari amb possibilitat d'esmenes dels diputats i la publicació d'un reglament.

Costa d'entendre. No és fàcil trobar empreses adequades disposades a col·laborar amb les universitats, atès que l'entrada d'estudiants en pràctiques els provoca més inconvenients que beneficis. Moltes tenen bona voluntat i vocació, però si per contribuir a la formació han de pagar, em temo que es reduiran de manera dràstica. D'altra banda, les universitats no poden pagar del seu pressupost aquesta cobertura social, i a més, duplicada.

El govern espanyol demostra que no té la menor idea del que representa la societat del coneixement i el que és pitjor, desconeix la seva pròpia legislació universitària. Vol la societat de la ignorància?

La política hauria de ser exactament la contrària, incentivar al màxim la col·laboració empresarial en la formació universitària i no posar-hi impediments.

L'assegurança

L'accident escolar: assistència mèdica i farmacèutica i les indemnitzacions o pensions corresponents. Malalties: la prestació comprèn l'assistència farmacèutica, indemnitzacions per despeses de sepeli en cas de finament, l'assistència mèdica, inclosa l'hospitalització que procedeix així com la pràctica de medicina preventiva que, si s'escau, correspongui. Infortuni familiar: dissort familiar originada a la llar de l'estudiant per defunció del cap de família o ruïna.